

РЕШЕНИЕ

№ 6616

гр. София, 08.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **3132** по описа за **2022** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН:

Образувано е по касационна жалба от А. Е. У., ЕГН: [ЕГН] и постоянен адрес в [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1, ап. 2, срещу решение на СРС по АНД № 12044/2021 г., постановено в открито съдебно заседание Протокол № 2891/06.10.21 г., НО, 122 с-в. Потвърдено е Наказателно постановление (НП) № 21-4332-014525/14.07.2021 г. на СДВР, отдел Пътна полиция за нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), за което на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП е наложено на А. Е. У. административно наказание – „глоба“ в размер на 800 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

В касационната жалба са развити съображения за незаконосъобразност на решението –допуснати съществени процесуални нарушения, както и че наложеното наказание е явно несправедливо. Доводите на касационния жалбоподател са свързани с допуснато нарушение при обявяването на делото за решаване, като при неявяване на страните съдът е преценил да издаде директно решението си, без да са изследвани фактическите обстоятелства, обусловили крайното решение, както и не установена обективната истина. Касаторът счита, че съдът не е провел заседание и на практика липсвал протокол от съдебното заседание. Освен това било пропуснато провеждането на съдебно следствие и е преминато директно към вземане на решение. Решението

било обективирано в протокол, а не в отделен акт и по този начин било лишено от законовата форма. Освен това липсвали мотиви. На следващо място, касационния жалбоподател счита, че административното производство е образувано след като е изтекъл законоустановения срок. Наведени са доводи и за явна несправедливост, като според касаторът липсата на съдебно следствие води до липсата на изследване на степента на обществена опасност.

Касационния жалбоподател моли съда да отмени въззивното решение. В открито съдебно заседание касаторът поддържа изцяло жалбата и изложените в нея съображения. Моли да му бъдат присъдени разноски, като представя списък на разноските.

Ответникът по касационната жалба не се явява, не се представлява и не изразява становище по подадената касационна жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна и моли решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

По отношение съответствието с материалния закон и касационните доводи:

Неоснователно е първото оплакване на касатора за допуснати процесуални нарушения на съдопроизводствените правила при постановяване на решението. Видно от Протокол № 2891 от 06.10.2021 г. районният съд е провел открито съдебно заседание, на което редовно призованите страни не се явяват. Съгласно чл. 58б, ал. 3 ЗАНН, при липса на уважителни причини за неявяване на редовно призованият нарушител, делото може да се разгледа и без него, ако това няма да попречи на разкриване на обективната истина. В случая не са посочени уважителни причини за неявяване на жалбоподателката пред въззивния съд, нито има основание да се приеме, че отсъствието ѝ от заседанието, че попречи на разкриване на обективната истина. Тоест, не е налице процесуално нарушение за постановяване на решението след провеждане на едно заседание, без явяване на страните. На следващо място, видно от същия протокол, съдът е провел съдебно следствие, на което е прочел и приел писмените материали по делото. Следователно не е налице твърдяната липса на провеждане на съдебно следствие. На трето място, доводите за липса на форма на решението също не могат да бъдат споделени. Произнасянето на решението е станало в открито заседание, което е отразено и в протокола. Това не представлява процесуално нарушение. Това, че то е отразено в протокола, а не в отделен документ, именован решение, не променя неговата същност. Инкорпорираното в протокола решение съдържа необходимите реквизити, включително и мотиви, противно на оплакването на жалбоподателя.

Неоснователен е и доводът за нарушение на чл.34, ал.1 от ЗАНН, тъй като нарушението било извършено на 23.09.2020 г., когато бил известен нарушителя, а АУАН е съставен едва на 30.06.2021г. Видно от представената декларация за предоставяне на информация във връзка с разпоредбата на чл. 188 от ЗДвП, същата е подписана на 30.06.2021г., т.е. това е моментът, в който нарушителят е станал известен и именно от тази дата започва да тече срокът за образуване на административнонаказателно производство, когато е и съставен акта. Следователно срокът по чл.34, ал.1 от ЗАНН е спазен.

Касационното оплакване, че съдът е постановил решението си при неизяснена фактическа обстановка не се подкрепя от събраните по делото доказателства с административно-наказателната преписка, които включват удостоверение за одобрен тип средство за измерване, протокол от прореврка, протокол за използване на техническо средство, снимков материал, докладни записки и други, които са обсъдени в решението. Освен това нито във въззивната си жалба, нито в касационната, жалбоподателката твърди нещо различно от установеното от въззивния съд относно нарушението – например относно посоченото ограничение на скоростта или установяването ѝ от наказващия орган с приложените доказателства, които не се оспорват изрично. Оплакването е бланкетно и не опровергава с конкретни твърдения установената от СРС фактическа обстановка.

Неоснователно е и последното оплакването на касационния жалбоподател по отношение на явната несправедливост на наложеното наказание. В настоящия случай глобата е предвидена в санкционната норма във фиксиран размер, който е приложен точно предвид установеното превишение на скоростта, което дори не се оспорва, че е в този размер от касатора, нито във въззивната жалба, нито пред касационната инстанция. Лишаването от правоуправление също е фиксирано като период от време за това превишение на скоростта. Както и самият касатор е посочил в касационната жалба, съгласно чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП нарушителят се глобява за превишаване над 50 km/h - с глоба 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв. След като по делото безспорно е установено, че нарушителят е превишил разрешената скорост с 65 км., то съответното наказание е точно 800 лв. за глобата и 3 месеца лишаване от правоуправление.

С оглед гореизложеното настоящият състав приема, че касационната жалба е неоснователна и въззивното решение следва да бъде оставено в сила като валидно, допустимо и правилно.

Така мотивиран и на основание 63в от ЗАНН във вр. с чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, VIII касационен състав:

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение по НАХД № 12044/2021 г. на СРС, НО, 122 с-в, обективизирано в Протокол № 2891/06.10.2021 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-014525/14.07.2021 г. на СДВР, ОПП за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, за което на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП е наложено на А. Е. У. административно наказание – „глоба“ в размер на 800 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕН: 1

